

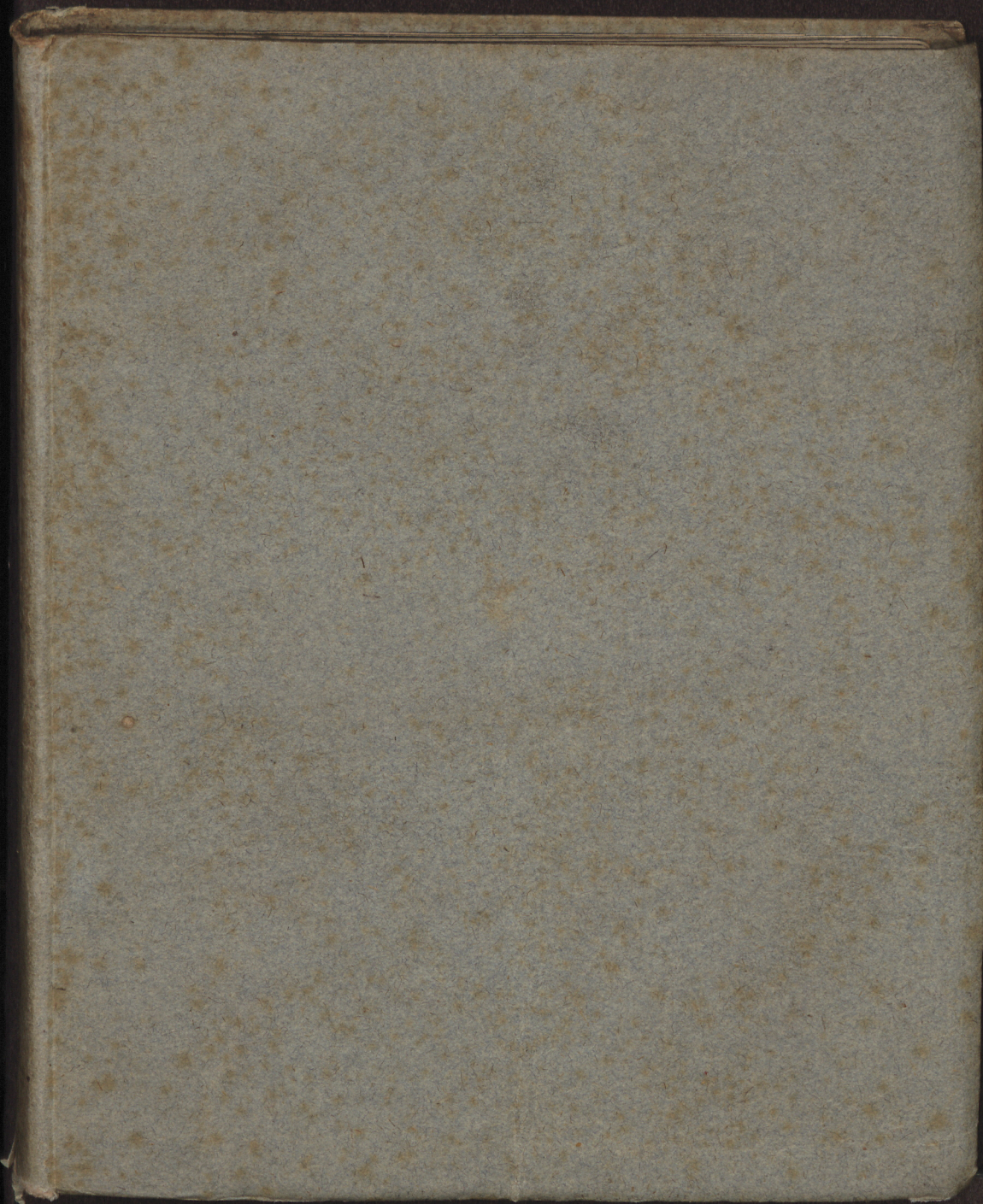
**Epicedia In obitum ... Viri Dn. Wilhelmi a Calheim dicti Lohausen/ supremi
vigiliarum Praefecti, ... Dn. Adolphi Friderici, Ducis Megapolitani ... Qui Placide
obdormivit III. Calend. Feb. Rostochii, ibidemq[ue] XIV. Calend. Maii in templo
Mariano honorifice terrae mandatus. M. D C. LX.**

Rostochii: Kilius, 1640

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747413177>

Druck Freier Zugang

19. 11. 1874

2

EPICEDIA

In obitum

GENEROSI PRÆSTRENTI ET
NOBILISSIMI VIRI

DN. WILHELMI

à Calchem dicti Cöhausen /

supremi vigiliarum Præ-
fecti,

SERENISS. ac REVERENDISS.

PRINCIPIS ac DOMINI,

Dn. ADOLPHI FRIDERICI,

Ducis Megapolitani &c. Consiliarij

intimi, rerum bellicarum Directoris, & militis
Rostochienfium Moderatoris,

Qui

Placidè obdormivit III. Calend. Feb.

Rostochij, ibidemq; XIV. Calend. Maij in tem-
plo Mariano honorificè terræ mandatus. M. D. C. LX.

Conscripta

à

MEGAPOLITANIS.

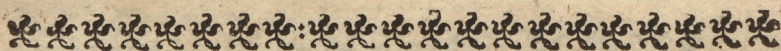
✠✠✠✠

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr. Anno 1640

Quod si perpendo *Et* modulum rationis a dopto
Perq̄ omnes verso partes attentus Elenchos
Quos aure scripsit vitali Parca triformis
Inferni pollens (eheu) matrona tyranni
Lumina suffundo lacrymis, nec spiritus *Austri*
Pulmones animare potest deslentis ut illi
Sint satis ad gemitus imò de pectore ductos
Comprobat hocce viri presentis funus acerbum
Lohausen dignus ma etandi laudis honore
At nimum felix placidè sub tegmine rupto
Fili vitabis qui cœlica transit ad astra.

Jacobus Schoff
Sternb. Megap.

Si Methymna ferox ploravit Ariona doctum,
Spartanæ gentis Tænarus atque sinus.
Si Phaëtoniades flerunt Phaëtonta Sorores,
Cum rueret Vasti in flumina vasta Padi.
Græcia si mortem Demosthenis ora disertis:
Itala desleuit si Ciceronis humus.
Si fortem fidus Phocionem fleuit amicus
Ducem, alios alii si lachrymare solent.
Cur non *HEROIS* deslerem tristia fata. ?
Urbis qui tutor, immo columna fuit.
Qui bene flexanimo inter doctos ore locutus,
Sic verba effundens instar euntis aquæ.
Terrificas acies qui fregit, segniter atq;
Multa etiam profus corpora stravit humi.
Cur mea non mœsto lugeret carmine Musa?
Cur non abjecta tristis Apollo Lyrâ?

Me iubet hoc pietatis amor, pietas, & amoris
 Regula me HEROI grata referre docer.
 Gratia debetur vivo, sed morte peremptus
 Cui fas est grates voce referre pias.
 O mors quanta tua est rabies, ó quanta potestas:
 Quam falce immitti corpora clara metis?
 Sed quid culpo necem? *Mors ultima linea rerum est:*
 Et cunctis mundi certa medela malis.
 Sic fuit in fati aliter nec fata tulere,
 Pugnabit fati non nisi mentis inops.
 Sufficiant igitur lachrymæ, sit meta doloris:
 Urbem hanc defendet, qui super astra regit.
 Tu verò, ó HEROS fortissime, pace quiesce,
 HEROAS inter vive, vigeq; poli.

*Hac ex mera sympathya
 appof.*

Henricus Bartholdi Friedl. Megap.

CLarus Amyntiades Mundi fortissimus Heros
 De Jove cornigero vitales ivit in auras
 Marte suo felix, & sumptis strenuus armis,
 Ut tremor indomitus devicit acinace Medo
 Omnia quæ facies Phœbi revolubilis amabit
 Quid dicam? Libitina nigras detrusit in umbras,
 Membraq; Persarum gazis elata superbis
 Sarcophago contenta jacent sub pondere terræ,
 Scilicet hæc cunctis intendat vulnera lethum
 Et docto, indocto, Forti & sine pectore turbæ.

Joachim Ritter/
 Dömitzenlis.

IIAPA-

ΠΑΡΑΪΝΕΣΙΣ ad vivos.

Quam brevis & fragilis nobis sit vita tributa,
Omnibus in promptu est, testantur funera cuncta.
Nonne homines etenim mortali semine nati
Omnigenis morbis vexantur in orbe maligno?
Nonne hunc consumit tabes? Hunc querquera febris
Viribus exhaurit? Nonne unda hunc gurgite in imo
Præcipitem tollit, jubet & sic claudere vitam?
Pignora mox desinent Matrisq; Patrisq; fidelis
Lethum, conduntur mox sortita membra sepulchro.
Comprobat id nobis Wilhelm Calcckhaufius ipse
Nuper qui informi sivoie sua lumina Letho.
In mediis igitur Urbs Rostochiana periculis
Stertis, crudeles nec non vomis ore loquelas:
Non res humanas divina potentia curat;
Ecce homines subito Domini clementia tollit,
Quo vivos moneat de vita hujus brevitate,
Nec non ut tandem quevis peccata relinquunt.
Ergo vive Necisq; memor: Sortisq; piorum
Judicij extremi, simulatq; doloris Averni.
Fac Deus alme Pater semper nos esse paratos
Mortales, hora mox adveniente, supremâ.

Condolentiæ ergo apponebat.

Petrus Slesius Plaviâ Megap.

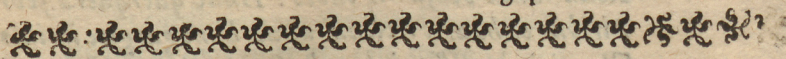
XX

Heu mortem validam, quæ sola perhorrida genti
Sceptra tenes, fortes pariter quæ imbellibus æquas!
Quid juvat immensum famâ sonnisse per orbem!
Nil juvat: Ecce HEROS nobili de stemmate fatus,
Qui modò præfuerat patriæ, nunc funere acerbo
Mergitur & putri conduntur membra sepulchro.
Corpus, habet requiem, duros post mille labores;

Verum spiritui rutilantis janua coeli
Panditur, atq; bonus vultu Deus ipse sereno
Floribus æternis nectit huic ritè coronam.

Addidit

Reimarus Cotelman Herzberg
Megapolitanus

Vita mortalis volitat citato
Impetu ceu rex avium per altum
Præterit fallax velut umbra inanes
Tendit in auras.

Acta ceu ventis rapidis Phaselus
Labitur, cœlum feriens arundo
Ceu fugit. Sic properant secando
Stramina Parcæ.

Nil juvant artes celebris Galeni
Nec cohors doctum Medicum Machaon
Ipse nil præstat, Paracelsus hæret
Nescius artis.

Sic cadit felix Eratûs medulla
Sic cadit princeps charitum virorum
Et subit mortis benè funus Heros

Martis & Artis.

Συμπλατείας ἐνενκα
fudit

Petrus Idenius Wisma
riensis Megap.

Heu quot habet mors sava vias artesq; nocendi!
Eheu quot gelidas humana in corda sagittas

Inf.

*Infelix tendit! contracto semper ab arcu!
Lactantes, juvenes, longaq; ætate gravati
Sunt Reges, pariterq; Duces sunt victima mortis:
Formosos, turpes, aquâ ratione trucidat.
Hic quoq; Rosarum, heu! infelix mœnia scandit,
Atq; VIRUM, quem hostis trepidanti corpore vidit,
Quem Cives urbis, quem littora Baltica lugent,
Qui quondam cades, & multa cadavera vidit
Passim strata solo, nobis dimisit ad umbras.
Sic periit DUX, qui curas, variosq; labores
Sustinuit, jacet immeritum sine lumine corpus.*

Condolentia ergo adjecit

Nicolaus Wasmundt.

Neo-brand. Megap.

~~~~~

Felix, & verè felix, nimiumq; beatus
Ille est, quem mortis meditatio nulla fatigat.
Est felix, quâvis qui exspectat parte diei
Tela necis: Mors namq; sequens vestigia gresu
Insequitur nos; nos semper sua spicula quærunt.
Exemplum dicti condendum pulvere terræ
Exhibet hoc funus, quò non generosior alter
Nec virtute magis nec dexteritate refulsit
Quisquam, dum Lachesis sua stamina lenè trahebat.
Mors tamen haur secius, quàm mestor gramina campi
Falce suâ (minimum metuens) demestuit illum.
Heu necis insidiæ! heu atrox sævitia mortis!
Si te jam Dux, Herculeo qui nomine gaudes,
Sæva necis facies nunc offendisset incermem,
Ulius aut penitus Lethæa oblivia habentem?
Qualis nunc fueris? Sed heus te præmia vitæ

Cæle

Cœlestis jucunda manent, verè esq; beatus.
Horis cum cunctis subiit tibi mortis imago.

supra *sub* *ergo* *appos.*

Joachimus Hermes
Neo-Brand. Megap.

O casus nimium tristis & hant satis
Lamentabile fatum, date lacrymas
Stillantis nivis instar peto, num latet
Vos? cives juvenes, & capulo senes
Vicini quid in his solibus accidit?
Dux belli inclutus armis quoq; fortior
Quem non janitor orci facieq; non
Ulla, terruit nec ipse Typhæus, Is
Gentis Varniadæ præsidium & decus
Qui ad tempus fuit hunc lumine Mars ferus
Cassum jam lacrymis, ò utinam Deus
Amos molliter hunc vivere Nestoris
Et salvum voluisset; Deus aſt ita
Vix constituit linguere lumina
Cladem propterea hanc nos animo decet
In fracto penitus perpetier malam
Mortali subiit more licet necem
Aternis fruitur nunc tamen edibus.

Condol. f.

Henricus Bullæus
Neobr. Megap.

16 (0) 16
f

1700

Grundtke

13.00 14.00

Grundlach

13.00

Grundtke

